

Faillissement voor Hoekman Advocaten

Bouke Nielsen

STADSKANAAL Hoekman Advocaten in Stadskanaal is failliet. Het kantoor werd gerund door Henk Jan Hoekman, oud-bestuurslid van het failliete SC Veendam, en zijn vrouw Marjan Hoekman-Haam.

▲ Henk Jan Hoekman
Foto Anne Marie Kamp

Het advocatenkantoor heeft een samenwerking met mr. Theo Schlepers, die zich bij curator Henk de Groot (Dommerholt Groningen) heeft gemeld als overnamekandidaat. Lopende zaken zullen onder de vakinhoudelijke eindverantwoordelijkheid van Schlepers worden voortgezet, want het echtpaar Hoekman is gedurende het faillissement van rechtswege geschorst, zo meldt de curator.

Als oorzaak van het bankroet noemt het echtpaar een te zware schuldenlast uit het verleden, vertelt De Groot. „Verder kan ik er nog niet zo veel over zeggen”, meldt hij, „want mijn eerste zorg is het inventariseren van de boedel en het continueren van de praktijk. Onderzoek naar de oorzaken volgt later.”

Henk Jan Hoekman was gespecialiseerd in ondernemingsrecht, zijn vrouw Marjan runde een echtscheidingspraktijk. Henk Jan Hoekman is een bekende persoonlijkheid in Oost-Groningen,

hetgeen vooral komt omdat hij tot twee keer toe deel uitmaakte van het bestuur van de inmiddels failliete eerstedivisieclub SC Veendam.

Hij was secretaris van de club, toen een conflict over sponsorgelden ontstond met sponsor Jans Norder. Volgens Norder tekende hij indertijd een contract om daarmee de licentie voor SC Veendam veilig te stellen, maar was het nooit de bedoeling het overeengekomen bedrag te betalen.

Het echtpaar Hoekman blijft voorlopig als bureaujurist actief op het kantoor.

KIJK

Vrijwel nooit verband deflatie en stagnatie

Gerrit Gorter

De inflatie in het eurogebied is inmiddels gezakt tot 0,3 procent per jaar, vrijwel een situatie van prijsstabiliteit. Als het zo doorgaat, kunnen de prijzen zelfs gaan dalen; inflatie slaat dan om in deflatie. Gebruikelijk is om met enige ongerustheid naar Japan te wijzen, waar ze al twintig jaar regelmatig met deflatie te maken hebben.

De uitdrukking 'Japan-scenario' is niet bepaald positief bedoeld. Het gebruikelijke argument tegen deflatie is dat consumenten hun bestedingen gaan uitstellen, morgen is alles immers goedkoper. Als gevolg daarvan stagneert of krimpt de economie. Toch ligt het met deflatie wat genuanceerder, ook als je naar het geval Japan kijkt. Uit een studie naar zeventien deflatiegevallen in de afgelopen eeuw – zie hiervoor een recent artikel in economieblad ESB – blijkt dat er vrijwel nooit verband is tussen deflatie en stagnatie. Met andere woorden, een economie die met deflatie te maken heeft, hoeft niet per se te stagneren. De uitzondering is de Grote Depressie van de jaren dertig, toen de prijzen in zes jaar tijd met maar liefst 23 procent daalden.

Zo ruig ging het er in Japan de afgelopen decennia niet aan toe. Vanaf 1994 tot heden was er in

veel jaren enige deflatie, maar er waren ook jaren met een lichte inflatie. De prijzen fluctueerden meestal tussen de plus 1 en de min 1 procent. Het resultaat van twintig jaar Japanse prijsgeschiedenis is eerder prijsstabiliteit dan deflatie; over de hele periode van twintig jaar gemeten, was er zelfs een zeer lichte inflatie. Dat de Japanse economie niet meer groeide, kan dus nauwelijks aan de deflatie geweten worden, want die was er per saldo niet. Wel belangrijk was een lichte krimp van de bevolkingsomvang en door de vergrijzing een forse krimp van de beroepsbevolking. Daardoor stagneerde de productie. Tel daarbij op dat gezinnen hun veel te hoge schulden moesten aflossen en dat de Japanse banken hun balansen op orde moesten zien te krijgen, dan hebben we de voornaamste oorzaken van de stagnatie in Japan te pakken. Wat het eurogebied betreft, we hoeven dus niet zozeer de dreigende deflatie te vrezen als wel een aantal andere problemen die ook in Japan speelden. De hoge schulden van gezinnen en overheid en de noodzaak dan wel behoefte die af te lossen en daarnaast de verplichting dat banken meer eigen vermogen moesten aanhouden, drukken de bestedingen meer dan waarschijnlijk een lichte deflatie zal doen.

Assen wil kleur en beweging

Het Rijk verhuisde tijdens de crisis zoveel functies naar Groningen, dat het het verlies aan banen bij de noordelijke provincies en gemeenten compenseerde. Want die sneden fors in het aantal medewerkers, zo leren de cijfers van E & E advies in aflevering 6 van de serie 'Het Noorden en de crisis'. Wethouder Maurice Hoogeveen en topambtenaar Wieneke Pathuis van Assen leggen uit hoe hun gemeente met minder ambtenaren meer en beter werk wil afleveren.

John Geijp

ASSEN Het gemeentehuis van Assen wordt verbouwd. Als het karwei erop zit, zijn veel ambtenaren hun vaste bureau kwijt. Ze moeten elke dag opnieuw een 'flexplek' zoeken om hun werk te doen. „We willen graag dat mensen elkaar opzoeken en tegenkomen”, zegt Wieneke Pathuis (44) van de gemeente Assen. „Zo ontmoet je collega's die je misschien nooit hebt gesproken, maar van wie je wel iets kunt opsteken. Dat overkomt je niet als je elke dag aan hetzelfde bureau zit.”

De vaste werkplek is niet de enige zekerheid die de Asser ambtenaren verliezen. De gemeentelijke organisatie is flink ingekrompen, heeft een andere structuur gekregen, maar probeert zich bovenal een nieuwe werkcultuur eigen te maken. Daarin is geen plaats meer voor een ambtenaar die zijn carrière lang hetzelfde werk doet. De routine moet plaats maken voor creativiteit, doelmatigheid, de bereidheid samen te werken en de ambitie beter werk af te leveren. Zo moet de gemeente met een afgeslankt apparaat en minder geld meer en beter werk afleveren.

D66-wethouder Maurice Hoogeveen (45): „Toen ik vier jaar geleden aantrad, lag er de noodzaak ingrijpend te bezuinigen. We hebben 32 miljoen euro omgebogen. We hebben toen gezegd: Als we van de inwoners vragen bezuinigingen te dragen, moeten we ook kritisch kijken naar onze eigen organisatie. We waren het al snel eens dat het aantal ambtenaren moest krimpen, met 100 van de 645 fte's. We hadden daarnaast een nogal verkerd apparaat met drie diensten, die elk een eigen directeur, personeelsfunctionarissen, financieel deskundigen en zelfs eigen briefpapier hadden. De onderlinge samenwerking verliep bepaald niet succesvol. We wilden dus ook de organisatie en werkwijzen verbeteren om meer kwaliteit te leveren.”

Wat zich ook nog aandienende: de overheveling van Rijk naar gemeenten van de jeugdzorg, de WMO en de Participatiewet die volgend jaar ef-

fectief wordt. „Dat vraagt een heel andere aansturing. Het is afgelopen met de overheid die zegt: wij lossen alles op. In onze nieuwe rol moeten we meer met andere partijen aan tafel zien te komen om dingen te bereiken. We hebben mensen nodig die dat kunnen”, aldus Hoogeveen.

Toen het gemeentebestuur besloot het ambtelijk apparaat op te schudden, was de vorige reorganisatie nog maar kort achter de rug. Hoogeveen: „We vonden het daarom geen goed idee om meteen de grote veranderingen aan te kondigen. We hebben eerst een soort organisch proces in gang gezet. Elke keer dat er iemand wegging, hebben we kritisch gekeken of die moest worden vervangen. Daarnaast hebben we een sociaal akkoord gesloten met de bonden. Daarin hebben we een aantal zekerheden geboden. Bijvoorbeeld een werkgelegenheidsgarantie voor bepaalde tijd. Dat gaf de ambtenaren een zekere veiligheid.”

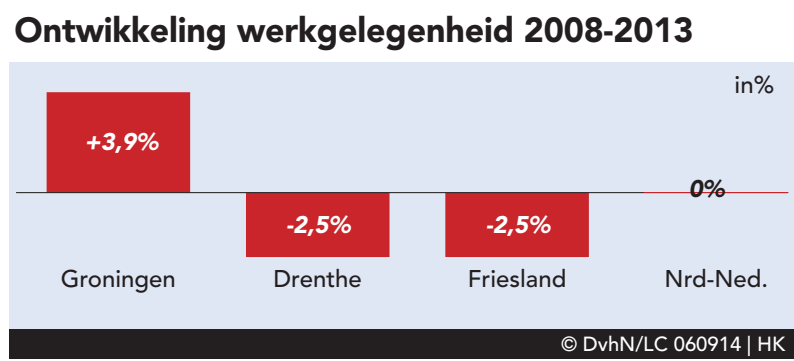
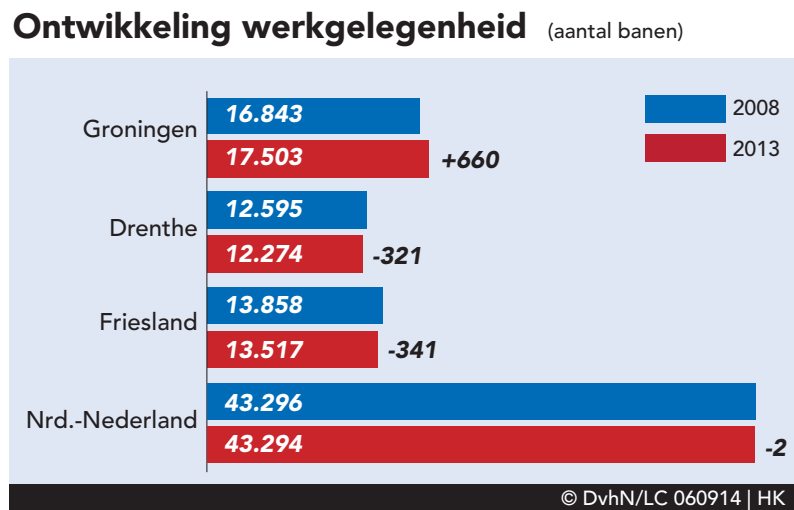
Pathuis kreeg het voortouw bij het project 'Mens volgt talent'. In het proces waarin de drie diensten plaatsmaakten voor één organisatie met zeven eenheden, gaf zij leiding aan de herplaatsing van de ambtena-

ren. Geleidelijk ontstond de bereidheid ander werk te gaan doen, vertelt zij. „Mensen zagen bij collega's dat het ook wat kan opleveren als ze iets anders gingen doen. Dat ze daar plezier aan beleefden.”

Het is van belang dat die flexibiliteit blijft, zegt ze. „Je moet voorkomen dat routine in de werkwijze sluip. Als iemand een opdracht heeft volbracht, moet hij weer iets nieuws kunnen oppakken. Zo komt er kleur en beweging in je organisatie in plaats dat die een grijze brok wordt.”

Hoogeveen: „Het is niet verboden het 25-jarig jubileum te halen. Maar bij de gemeente Assen is het mogelijk om steeds weer een andere rol te spelen.” Bij de herplaatsing van ambtenaren werd niet gekeken naar het aantal dienstjaren en de staat van dienst. Pathuis: „We zijn uitgegaan van dat principe 'Mens volgt talent'. We hebben ze gevraagd op papier te zetten waarin ze goed zijn en wat ze graag zouden willen. Sommige mensen zijn daardoor totaal iets anders gaan doen.”

Hoogeveen: „De burgemeester is een goede secretaresse kwijtgeraakt, doordat ze accountmanager is ge-

▲ Wieneke Pathuis en Maurice Hoogeveen. „Bij Assen is het mogelijk steeds weer een andere rol te spelen.” Foto Pepijn van den Broeke

worden op economische zaken. Ze heeft haar hart en competenties gevolgd. Zo zijn er veel voorbeelden. Veel mensen zijn in hun nieuwe functie ook harder gaan lopen.”

De ambtenaren moesten zich ook een nieuwe manier van werken eigen maken. Hoogeveen: „We hebben de omslag zo ingericht dat de medewerkers zich steeds afvragen: wat betekent de verandering vandaag voor mijn werk? Zo hebben we – in navolging van onder meer Scania en Achmea – de weekstart ingevoerd. Dat is een overleg aan het begin van de

week waarin allerlei zaken worden doorgenomen. Mensen kunnen elkaar daar aanspreken op hun werk en toetsen of ze nog handelen in lijn met de afspraken. Zo komen de teams in gesprek over hoe ze hun werk nog beter kunnen doen. We hebben een soort adviesbureau geformeerd met eigen mensen: het Koersteam. Dat is een leuke club die de verandering goed begeleidt. Er zijn zelfs buurgemeenten die vragen: 'Mogen wij deze mensen van jullie lenen.'”

De veranderingen zijn niet ieder-

een welgevallen, bevestigt de wethouder. Hoogeveen: „Natuurlijk zijn er ook mensen minder gelukkig. Zo is iemand die 30 jaar heeft gewerkt als archiefmedewerker, schoolconciërge geworden. Hij heeft het in zijn nieuwe functie naar zijn zin. Alleen het gevoel dat er voor hem geen plaats meer was in de organisatie, doet hem nog steeds pijn.”

De boventalligen kwamen in de zogeheten eenheid Werkflex die Pathuis aanstuurt. Zij worden ingeschakeld voor wisselende klussen in de organisatie of zijn inmiddels gedeta-

cheerd, bemiddeld naar een nieuwe baan of geholpen bij het opzetten van een eigen bedrijf. Pathuis: „Vorig jaar juni hadden we nog ongeveer vijftig boventalligen. Daarvan zijn er nu nog een of twee over wie we zorgen hebben.”

Samenwerking

De serie 'De crisis en het Noorden' komt tot stand in samenwerking met bureau 'E & E advies' in Groningen en het werkgelegenheidsregister Lisa.

Overheid moet leidende rol loslaten

Geert Visser

▲ Geert Visser
Foto Corné Sparidaans

De overheid is met ruim 43.000 banen een belangrijke werkgever in Noord-Nederland. Verreweg de meeste van deze banen bevinden zich in de provincie Groningen, namelijk 40 procent. De provincies Friesland en Drenthe zijn goed voor respectievelijk 31 procent en 29 procent.

Groningen dankt haar grote aandeel aan een concentratie van geregionaliseerde rijksoverheidsdiensten in de stad Groningen; ministeries zijn er gevestigd, evenals DUO en de Belastingdienst. Bovendien telt Groningen naar verhouding meer ambtenaren bij de provincie (circa 800 fte) en de gemeenten (opgeteld 5600 fte).

In Drenthe zijn die aantallen respectievelijk 500 en 3960 en in Friesland 780 en 5120 fte. Deze oververtegenwoordiging blijkt wanneer het aantal ambtenaren bij gemeenten en provincies wordt afgezet tegen het aantal inwoners. Groningen telt 11 ambtenaren op 1000 inwoners, in Friesland en Drenthe betreft het 9 ambtenaren op 1000 inwoners.

Terwijl gedurende de crisispe-

ren verplaatst. Door de bezuinigingen zijn er bij de regionale en lokale overheden banen geschrapt. Het aantal banen bij provincies en gemeenten in Noord-Nederland is in de periode 2008 tot en met 2013 met 2,6 procent gedaald. Ook de bezuinigingen bij Defensie zijn in Noord-Nederland voelbaar geweest. In Drenthe zijn er honderden banen verdwenen. Het banenverlies is in vergelijking met veel andere sectoren beperkt gebleven en zijn vooral het gevolg van vacaturestoppen, natuurlijk verloop en het niet verlengen van tijdelijke contracten.

Voor de komende jaren zijn nieuwe overheidsbezuinigingen aangekondigd. Ministeries moeten krimpen, de provincies krijgen minder geld, gemeenten nemen taken over van het Rijk (WMO, Jeugdzorg, de Participatiewet), maar moeten die met minder geld uitvoeren. Dit betekent dat er per saldo in de komende jaren nog veel banen bij de overheid zullen verdwijnen.

Om met minder menskracht en middelen toch een zo groot mogelijk maatschappelijk rendement te behalen, is een andere rol opvat-

ting van de overheid in de samenleving gewenst. De overheid moet stimuleren, verleiden en loslaten en het mogelijk maken dat de maatschappij taken overneemt.

Daarbij past dat bestuurders en ambtenaren niet altijd een beslissende en leidende rol hebben, maar als gelijkwaardige partners met burgers, instanties en bedrijven coalities en netwerken vormen zonder zich te laten remmen door gemeente-, provincie- of landsdeelgrenzen. Zo kunnen ze economische en maatschappelijke ontwikkelingen stimuleren.

Koersvastheid is daarbij van belang. De overheid is in de ogen van het bedrijfsleven vaak te wispelturig en onvoorspelbaar geweest. Ondernemers hebben juist continuïteit en standvastigheid in beleid nodig om verantwoord te kunnen investeren.

Daarnaast is het van belang dat de focus niet alleen op kwantiteit komt te liggen. Dus niet steeds meer bedrijventerreinen, wegen en kantoren willen aanleggen, maar meer oog krijgen voor kwaliteit en toekomstbestendigheid.

Geert Visser is adviseur bij E & E advies

Eekels neemt Greenland over

HOOGEZAND Eekels Technology uit Hoogezaand heeft Greenland Engineering in Coevorden overgenomen. Greenland houdt zich vooral bezig met de automatisering van de besturing van schepen. Bij Greenland werken tien mensen. „Het past heel goed bij onze activiteiten”, zegt Hendrik de Haan, directeur van Eekels, waar in totaal 500 mensen (400 in Noord-Nederland, 100 in Roemenië) werkzaam zijn. De overname levert nieuwe klanten op, maar verhoogt ook de innovatiegraad van Eekels.

UWV ziet groeiende vraag naar ict'ers

DEN HAAG De vraag naar ict-personeel neemt dit jaar stevig toe, mede door de versnelling van de technologische ontwikkelingen. Dat zegt uitkeringsinstantie UWV. Het aantal vacatures in de sector loopt dit jaar naar verwachting op naar 34.000, een stijging van 20 procent ten opzichte van vorig jaar. In de jaren daarna neemt het aantal vacatures verder toe tot 37.000 per jaar, aldus het UWV.

Mitsubishi zoekt het hogerop

TOKIO Het Japanse industrieconcern Mitsubishi is druk aan het lobbyen voor de oprichting van een nieuwe regionale luchtvaartmaatschappij. Daarmee hoopt het bedrijf gelijk een belangrijke klant binnen te halen voor het vliegtuig voor regionaal gebruik dat het momenteel aan het ontwikkelen is. De nieuwe luchtvaarder moet een 'volledig Japanse onderneming' worden.

KLM Cargo: krimpen en investeren

AMSTELVEEN KLM wil voor 25 miljoen euro een nieuw vrachtcentrum op Schiphol bouwen, waar vooral farmaceutische luchtvracht, pakketten en levende dieren verwerkt zullen worden. De investering is de keerzijde van een grootschalige ingreep in de cargo-activiteiten die KLM aankondigde. Over twee jaar heeft KLM nog drie vrachtvliegtuigen in haar cargovloot, die wordt uitgebreid door dochter Martinair. Voor 160 medewerkers van Martinair moet ander werk worden gezocht. De afdeling leed vorig jaar een verlies van 100 miljoen euro.

Texel lanceert zilte pieper

TEXEL De Texelaar Marc van Rijsselberghe lanceert vrijdag een nieuw aardappelras dat geteeld wordt op zilte grond. Deze bijzondere piepers – telen in zoutachtige grond werd lang voor onmogelijk gehouden – zullen landelijk verkrijgbaar zijn in supermarkten en natuurvoedingswinkels onder de naam Marc. Van Rijsselberghe is al vele jaren bezig met de teelt van zouttolerante gewassen. De Texelaar spreekt van een doorbraak. Wereldwijd wordt volgens hem zo'n 1,5 miljard hectare landbouwgrond bedreigd door verzilting. Het negeren van zilte teelten kan de wereldvoedselvoorziening in gevaar brengen.